

Babiš půjde do voleb posílený, je nebezpečím pro zemi, říká Petr Pavel

idnes.cz/volby/rozhovor-s-kandidatem-na-prezidenta-petrem-pavlem-volba-prezidenta-2023.A221227_145737_prezidentske-volby-2023_kop

10. ledna 2023

10 fotografií

Váš největší soupeř v boji Hrad Andrej Babiš byl u soudu zproštěn v kauze Čapí hnízdo. Jak to podle vás ovlivní volbu?

Volby to ovlivní, protože Andrej Babiš do nich půjde posílený nejen o tento výsledek, ale i o voliče Josefa Středuly. Já jsem připravený zaměřit veškerou svou energii na to, aby Andrej Babiš nevyhrál, protože ho považuji za velké nebezpečí pro tuto zemi a její budoucnost.

Rozumím tomu, že rozhodnutí soudu mnoho z voličů rozzlobilo, ale zachovejme chladnou hlavu a místo kritiky soudu pojďme jako zodpovědní občané Babišovi vystavit vysvědčení ve volbách. Na to tu máme demokracii.

Šéf odborů Josef Středula, který se vzdal kandidatury, podpořil Danuši Nerudovou. To vás asi moc nepotěšilo, že?

Ono to asi nejvíc potěšilo Andreje Babiše, který půjde do voleb posílený o jeho voliče. Ze strany Josefa Středuly to považují ze pokrytectví, protože ještě v prosinci říkal, že by z voleb neodstoupil právě proto, aby neudělal Babišovi radost. Nakonec mu ji udělal na začátku ledna.

O upřímnosti tohoto kroku vypovídá to, že včera v debatě hodinu a půl vodil voliče za nos, aby pak na závěr udělal pompézní vystoupení a oznámil, že nekandiduje.

Soud osvobodil Babiše v kauze Čapí hnízdo. Máme nezávislou justici, míní

Jak vnímáte své hlavní soupeře podle průzkumů veřejného mínění?

Andrej Babiš je pro mě krystalickým zástupcem populismu. Pokud považuji populismus za nebezpečí, nejen pro tuto zemi, ale pro všechny demokratické země, tak považuji za nebezpečí i Andreje

Babiše. Opírám to o ty zkušenosti, které s ním mám nejen zprostředkované, ale i osobní, protože jsem s ním jednal v době, kdy byl ministrem financí a já náčelníkem generálního štábu.

Skutečně jsem přesvědčen, že by neměl být prezidentem této země, protože bych to považoval za velice riskantní propojení byznysu, médií, politiky a všeho špatného, co je s jeho osobou spojeno.

Pokud jde o paní Nerudovou, ji vnímám jako člověka, který je velice odhodlaný, velice ambiciozní, ale podle mého názoru se zkušeností omezenou na akademické prostředí. Vystudovala univerzitu a od té doby na ní pracovala. Z Mendelovy univerzity měla jen jednu externí zkušenost a to z komise pro spravedlivé důchody.

Myslím si, aniž by to chtěl snižovat, že to je poměrně jednostranná zkušenost. Proto jsem vyjádřil pochybnosti, že by byla dobou prezidentkou. Ty pochybnosti mám a trvají.

Myslím si, že ani Babiš, ani lidé napojení na Hrad a proruské síly mě ve druhém kole nechtějí, řekl jste. Proč si to myslíte?

Vycházím z toho, co se objevuje v médiích. Pro Andreje Babiše bych asi byl větším rizikem, protože moc dobře ví, že za mnou nestojí ani žádný holdingový zájem, ani žádná velká advokátní kancelář. A že bych fungoval opravdu jako nezávislý prezident. I proto si myslím, že jsem pro něho přirozeně větším nebo nebezpečnějším soupeřem než Danuše Nerudová.

Do 2. kola míří Babiš a Pavel, Nerudová ztrácí, ukázaly průzkumy v poslední den

Je lepší ve cti zemřít, než žít v hanbě

Hlava státu je i vrchním velitelem ozbrojených sil. Celý svět sleduje, jak statečně se agresorovi z Ruska brání Ukrajina. Pokud by Česko čelilo podobné agresi a vy byl prezidentem, chtěl byste, aby Češi tentokrát pozvedli zbraň a bránili se přesile?

Jako voják jsem se mnohokrát věnoval tématu bránit se, nebránit se, především tedy v souvislosti s roky 1938 a 1939 a mnohokrát si připomněl citát - je lepší ve cti zemřít, než žít v hanbě.

I pro nás by mohla být Ukrajina velkou inspirací, abychom si dokázali zachovat svou hrdost, dokázali se oprostít od všech mindráků a abychom se za svoji suverenitu, bezpečnost a nezávislost dokázali postavit

Věříte tomu, že by partneři v NATO nenechali Česko napospas nepříteli a šli by Česku na pomoc a do přímého konfliktu s Ruskem?

Víra by asi byla málo. Nepochybuji o tom, že kdyby kterýkoli z členských států NATO byl napaden tak, jak byla napadena Ukrajina, bude aliance reagovat velice rychle a adekvátně situaci.

Koho za prezidenta? Vyberte si díky volební kalkulačce iDNES.cz

Česká republika přijala už přes 470 tisíc uprchlíků z Ukrajiny před Putinovou válkou. Apeloval byste jako hlava státu na občany, aby podporovali pomoc i dalším uprchlíkům, byli tolerantní a připraveni se uskromnit?

Musím říci, i když to řadě lidí nebude znít příjemně, že jsem na reakci Fialovy vlády, pokud jde o Ukrajinu, hrdý. Jsem přesvědčen, že to byla správná reakce na rozdíl od předchozí Babišovy vlády, která se postavila nejen proti migraci ze Sýrie, ale taky třeba proti pomoci spojencům a partnerům během covidové krize.

Jsme zemí, která se považuje za demokratickou, relativně bohatou. Z toho plyne, že bychom měli být i zemí solidární.

Rozhovory s kandidáty

Byl bych putovní a kočovný prezident, říká podnikatel Diviš

Když nepostoupím, nepodpořím nikoho, říká kandidát SPD Bašta

To, že si upleteme svetr a vyhraje nad Putinem, je báchorka, říká Zima

Fialův deštník je děravý jako cedník, před ničím neochrání, říká Středula

Z volby se mě snaží vytěsnit. Chtějí, abych složil kandidaturu, říká Hilšer

Mám politický výtlač jako Babiš, říká Fischer. Věří v Havla i diplomacii

Babiš půjde do voleb posílený, je nebezpečím pro zemi, říká Petr Pavel

Danuše Nerudová: vyjde 11.1.

Andrej Babiš: vyjde 12.1.

Vzpomenete si, kdy přesně jste se rozhodl kandidovat na prezidenta?

Byl jsem k tomu vyzýván z různých stran už před lety, nejen občany, ale i novináři. Dokonce se to objevilo už kolem voleb v roce 2013, kdy jsem byl teprve v nominaci na předsedu vojenského výboru NATO.

Mě samotného k tomu postrčilo až to, když Miloš Zeman v roce 2019 začal mluvit o svých možných nástupcích a zmínil Andreje Babiše. Když jsem si uvědomil, co reprezentuje, jak velké nebezpečí vidím v populismu pro demokracii, tak jsem se rozhodl, že nebudu nečinně přihlížet.

Na občany se obracíte se sloganem „Vraťme Česku řád a klid“. Klid rozhodně v Evropě ani v Česku není, jak by měl vypadat ten řád?

Jde o dodržování základního souboru pravidel. Jak funguje řád v přírodě, tak by měl fungovat i ve společnosti, jinak budeme žít v anarchii.

Co jsem měl možnost od lidí vstřebávat během let, když jsem jezdil po besedách v České republice, tak mají pocit, že pravidla platí různě pro různé skupiny lidí a absence pravidel vnáší do jejich života chaos

a neklid. Když budou fungovat věci, jak mají, tak z toho poplyne klid do života lidí.

I když jsem armádu řídil, nevelel jsem do posledního vojáka

Když se bavím s lidmi, kteří sledují politiku třeba jen zběžně, vyjadřují pochybnosti, jestli v čele demokratické země ve střední Evropě má stát voják či bývalý voják. Jak byste rozptýlil tuto jejich pochybnost?

Nechci to rozhodně zlehčovat. Chápu, že obavy některých lidí mohou být legitimní, ale vidím paradox. Více než sedmdesát procent obyvatel této země má důvěru k armádě jako instituci. Mám za to, že když se armáda skládá z vojáků, tak ta důvěra je i k jednotlivým vojákům.

Proč by měla být nedůvěra k tomu, že by měl voják stát v čele země? V tomto případě bývalý voják, protože jsem více než čtyři roky mimo aktivní službu. I když jsem řídil celou armádu, nevelel jsem do posledního vojáka. Od toho jsou velitelé, já jsem armádu spíš řídil jako vysoký manažer. Více času bylo jednání s politiky.

Už jako náčelník generálního štábu jsem měl spoustu mezinárodních jednání a předseda vojenského výboru NATO je předseda kolektivního orgánu, kde se nevelí, ale kde se dosahuje konsensu, a to na politické úrovni.

Babiš, lidé Hradu a proruské síly mě ve druhém kole nechtějí, miní Pavel

„Žil hrozně dlouho ve světě rozkazů a jejich uposlechnutí. A politika je něco dost jiného než poslouchání rozkazů. Já proti němu vystupovat nebudu, ale tuhle neosobní výhradu mám,“ řekl o vás expremiér Petr Pithart, který podporuje Danuši Nerudovou.

Já si Petra Pitharta velice vážím a rozhodně bych nechtěl zpochybňovat jeho úsudek, ale moje práce v posledních šesti letech aktivní služby a k tomu přičtíme další čtyři roky už mimo službu se pohybuje mnohem více ve sféře jednání a dosahování kompromisů a konsensů.

Končící prezident Miloš Zeman říkal po svém prvním zvolení, že chce občany spojovat a ne rozdělovat, ale pak deset let dělal něco jiného, či spíš pravý opak. Jak byste chtěl sjednocovat v čele České republiky občany, aby vám věřili a respektovali vás i ti, kteří vás volit nebudou?

Miloš Zeman vyšel z prostředí stranické politiky, kterou dělal celý život, takže celkem jednoznačně jeho nahlížení na politiku bylo prostřednictvím stranické politiky. A ta byla především o soupeření a rozdělování. To je, co Miloš Zeman dělal celý život, a když se stal prezidentem, tak měl neustále tendenci tahat za mocenské nitky.

Já jsem celý život sloužil v armádě a služba v armádě je bezpochyby službou všem občanům. Bez ohledu na to, jestli mě volí nebo ne. Jestli zastávají levicové nebo pravicové postoje.

Sloužil byste tedy i občanům, kteří chodí protestovat proti současnému režimu na Václavské náměstí?

Pokud má být prezident prezidentem všech, tak i těch, kteří ho nevolili. Vždycky to tak bude. Někdo bude tvrdit, že ten či onen není jejich prezidentem, ale prezident by měl v nejlepší víře zastupovat i jejich zájem.

Zbraň mám i v civilu, řekl Pavel. Jako prezident by také jezdil na motorce

Byl jsem vychováván v duchu foglarovek

Studoval jste Vojenské gymnázium v Opavě, Vojenskou vysokou školu pozemního vojska ve Vyškově. Co vás tak uhranulo, že jste chtěl být profesionální voják? Za minulého režimu to nebylo povolání, ke kterému by úplně všichni zhlíželi právě s úctou. Pochopil jsem správně při pohledu do vašeho životopisu, že jste se prostě „potatil“? Můj táta určitě měl vliv. Svěho táty jsem si velmi vážil, měl jsem ho rád a logicky, protože byl voják, jsem považoval to vojenské povolání za něco spíš čestného než špatného. Možná i proto, že jsem byl jako dítě vychováván v duchu nejenom foglarovek, ale i spousty dalších knížek, které mi dávaly ideály, že je třeba chránit slabší, zasadit se o to, co je správné.

Když mi bylo 14 let a šel jsem na vojenské gymnázium, tak jsem to nevnímal z pohledu nějaké ideologie nebo služby nějakému režimu. Viděl jsem v tom spíš dobrodružství.

V rozmezí let 1988–1991 jste byl na Vojenské akademii Antonína Zápotockého v kursu pro pracovníky vojenské rozvědky pro práci v zahraničí. Co přesně jste se tam učil a čím to pro vás bylo atraktivní?

V armádě funguje a fungoval i tehdy systém celoživotního vzdělávání. A platilo pravidlo, že po pěti odsloužených letech si člověk mohl požádat o postgraduální studium na směru, který mu byl blízký.

Já jsem prvních pět let absolvoval v Prostějově u speciálního útvaru, dnes 601. skupina speciálních sil a protože tehdy jako součást průzkumu patřila pod zpravodajskou správu, tak logickou cestou bylo požádat si o studium ve zpravodajském směru.

A myslíte si, že to bylo foglarovské, nebo jste chtěl být James Bond minulého režimu?

Já jsem to tehdy takhle neviděl, že bych se stal Jamesem Bondem. Já jsem to spíš viděl tak, že mě od malička bavily jazyky. Učil jsem se němčinu, ve škole jsme se povinně učili ruštinu, učil jsem se anglicky, sám jsem si udělal ještě zkoušku třetího stupně, což bylo na úrovni státnice, ještě před rokem 1988 a všichni se mi tehdy divili, proč to dělám.

A já jsem si říkal, že by to vlastně byla jediná možnost, jak se oficiálně dostat za hranice toho světa, který byl mým světem, tedy země východního bloku. Jako voják jsem neměl šanci se dostat jinam, než do zemí Varšavské smlouvy.

Jediná možnost, jak se dostat ven, jak uplatnit ten jazyk, byla prostřednictvím služby někde v diplomatické pozici. Cesta k tomu vedla přes ten zpravodajský postgraduál.

V klidu, to „zvládnem“, říká ve spotu Pavel. Babiš slibuje, že se nenechá vodit

Mojí preferencí bylo být venku jako vojenský diplomat

Říkáte, že jste zvyklý sloužit. To znamená, kdyby nepadl ten režim, tak byste mu sloužil?

Můžu těžko předjímat, čím bych byl. Já jsem šel s tím, jakou mám příležitost. A příležitost byla udělat si studium a co bude po studiu, jsem nemohl tušit. Nevěděl jsem, pro co budu mít předpoklady.

Zpravodajské studium připravovalo pracovníky Vojenského zpravodajství, což byla složka, která získávala informace zvenku, určitě neměla nic společného s vojenskou kontrarozvědkou a už vůbec ne s StB.

Mojí preferencí bylo být venku jako vojenský diplomat, to znamená v uniformě, s diplomatickým pasem, se svým jménem a oficiálně získávat s vědomím hostitelské země informace o tom, co bylo důležité pro moji zemi.

„Politika, to je řemeslo nebo profese jako každé jiné. A jako nechcete, aby vás operoval chirurg, který nevystudoval medicínu a je to jeho první operace, tak asi nechcete, aby hlavou státu byl člověk, který politice nerozumí a nikdy ji nedělal,“ řekl o vás končící prezident Miloš Zeman.

Miloš Zeman se mnohokrát fatálně mýlil, pokud jde o působení lidí v politice. Když uvážíme jeho ještě donedávna velice kladné hodnocení ruského a čínského prezidenta, od kterých se teď distancoval, tak si myslím, že se může dramatický mýlit i v mém případě.

To, že člověk nežil celý život ve stranické politice jako Miloš Zeman, opravdu považuji za výhodu, protože dělat politiku tak, jak ji dělá Miloš Zeman, bych opravdu považoval za ostudné.

A naopak člověk politikou nezasažený, jako třeba současný ukrajinský prezident, by mohl být inspirací pro mnohé prezidenty. Kdybych byl Ukrajincem, tak dnes budu hrdý, protože to, co dělá dnes, je opravdu obdivuhodné. Tolik k úsudku Miloše Zemana.

Tak teď pár otázek k tomu řemeslu, které podle Miloše Zemana neznáte. Zval byste si na Hrad představitele všech stran i představitele stran z extrémní části politického spektra, kdyby byly zastoupené ve Sněmovně?

Proaktivně nezval, ale zároveň bych byl velice otevřený v tom, že kdyby měli jakýkoli konstruktivní návrh, který směřuje k řešení, tak jsem připraven s nimi jednat a vyslechnout si ho. Ale proaktivně sám za sebe bych neviděl důvod. Je důležité si vyslechnout i věci, se kterými člověk nesouhlasí.

Udělal by vše, aby vládu za účasti SPD jmenovat nemusel

Jmenoval byste vládu za účasti SPD, která je pro referendum o odchodu z Evropské unie?

Udělal bych všechno pro to, abych takovou vládu jmenovat nemusel. A prezident, který sleduje, co se ve státě děje, tak by asi viděl, k jakému výsledku to směřuje, a snažil by se to ovlivnit, aby k takovému výsledku nedošlo.

Vystoupení z Evropské unie či jakékoli další protisystémové opatření bych považoval za popření toho, proč bych tuto zemi chtěl vést.

Jak byste se stavěl k institutu prezidentských milostí? V jakých případech byste ji uděloval?

Vidím to jako velice individuální, možná trochu archaickou formu, která má své kořeny v monarchii, ale v určitých okamžicích ji považuji za užitečnou, například v případech humanitárních, hodných zvláštního zřetele, nebo v případech justičního omylu. Jako poslední pojistku, záchranu.

Vždycky by to ale mělo být velice dobře zdůvodněno, vždycky by to mělo být naprosto transparentní a rozhodně by v tom neměl být ani stín podezření, že to je politicky motivováno, tak jako to bylo v případě Miloše Baláka, protože to je výsměch systému.

Napadá vás někdo, o kom už teď víte, že byste mu jako prezident udělil státní vyznamenání?

Konkrétního člověka nebo lidi v hlavě nemám, tak daleko jsem neuvažoval, ale obecně musím říct, že mě strašně mrzí, co Miloš Zeman s institutem státních vyznamenání udělal.

Degradoval je do té míry, že i ti, kdo dnes státní vyznamenání přebírají a naprosto si ho zaslouží, se musí cítit špatně, když slyší od lidí, že vyznamenání se vlastně udělují jen na základě známosti, nebo když vedle sebe vidí někoho, o kom vědí, že to dostal jen na základě politické spřízněnosti s hlavou státu. To by se rozhodně stávat nemělo.

S vnoučaty chodí na hřiště a rád zajde na jedno. Mezi sousedy je Pavel oblíbený.

Voják spoutaného člověka nezabíjí

Trváte na tom, že bratrům Mašínům byste vyznamenání nedal? Vaše soupeřka Nerudová, okamžitě když jste to řekl, dala najevo, že od ní v čele státu by Mašínové ocenění dostali.

Pokud jde o bratry Mašíny, říkal jsem vícekrát, že na jednu stranu vůbec nezpochybňuji jejich roli v odboji. Já jsem si naprosto bezvýhradně vždycky vážil jejich otce, i jako voják jsem se účastnil mnoha pietních aktů na uctění jeho památky, i jeho kolegů ze Tří králů, byl jsem několikrát v Lošanech na statku.

Pokud jde o bratry Mašiny, já si myslím, že jsou právoplatně součástí odboje, že jim byl udělen statut ministrem obrany, dostali i čestnou plaketu premiéra. Pokud bych měl ale být já tím, kdo by se měl podepsat pod státní vyznamenání, tak já tam mám prostě jeden stín, který by mi v tom bránil, a to je zabití spoutaného, omámeného policejního strážmistra.

Byl zabit spoutaný, v bezvědomí, nepředstavoval bezprostřední hrozbu, byl navíc zabit nožem, nebyl to souboj v boji. Prostě voják spoutaného člověka nezabíjí. Kdyby se to stalo kterémukoli vojákovvi dnes, nebo v době, kdy jsem byl já v misích, tak bychom za to byli souzeni.

Jak byste vybíral kandidáty do bankovní rady České národní banky a na ústavní soudce?

Mám k tomu jeden princip a vycházím z dlouhodobé zkušenosti. Vybíral jsem řadu lidí, ať už to byli lidé v mém štábu nebo na podřízených pozicích. V době, kdy jsem byl náčelník generálního štábu, tak jsme vyvinuli maximální úsilí, abychom zavedli a dodržovali kariérní řád. Jinými slovy, abychom zavedli jasně kritéria na jednotlivé funkce, abychom jasně zveřejnili lidi, kteří na ně nominují, výběrovou komisi, zásady, podle kterých bude fungovat, transparentní proces a na jeho konci člověk, který bude do funkce jmenován. A kdokoli se bude moci podívat, jestli byl vybrán v souladu se všemi pravidly.

S touto mírou transparentnosti by měl probíhat i výběr lidí na tyto klíčové funkce, které jsou v centrální bance, na místa soudců všech stupňů, které prezident jmenuje, i na jméno náčelníka generálního štábu

Končící prezident naznačuje, že by se mohl pokusit jmenovat nového předsedu Ústavního soudu ještě před tím, než Pavlu Rychetskému skončí mandát v létě příštího roku. Pokud se tak stane a vy budete zvolen prezidentem, jak se k tomu postavíte?

Vnímal bych to jako další pokus Miloše Zemana velice tvořivě si vyložit Ústavu a navíc zasahovat do pravomocí svého nástupce, protože i když to možná Ústava specificky nestanovuje, tak popírá jakoukoli logiku jmenování člověka, který by měl být jmenován v průběhu funkčního období následujícího prezidenta.

Kdyby to přece jen Miloš Zeman udělal, tak jediná správná cesta je řešit to opět prostřednictvím soudů, ať už Nejvyššího správního soudu nebo Ústavního soudu.

Současná Ústava nedává prezidentovi žádné lhůty, do kdy po demisi vlády musí jmenovat novou. Myslíte, že prezident má mít v tomto volnost, nebo by si Ústava zasloužila, aby v ní byly striktně dané termíny?

Na to se názory velmi liší a to i mezi ústavními právníky. Já jsem to s nimi konzultoval. Někteří se kloní k tomu, že by mohla být Ústava v některých ustanoveních zpřesněna, někteří se naopak kloní k tomu, že Ústava by neměla být na úrovni zákona, který specificky stanovuje všechny detaily, protože ji vnímají jako obecný zákon, který má literu a ducha.

Tvůrci Ústavy asi nepředpokládali, že by přišel někdy prezident, který bude testovat možnosti, kam až ho Ústava pustí, co ještě budou veřejnost a další ústavní instituce schopny akceptovat. Není nikde psáno, že ten, kdo přijde po Miloši Zemanovi, k tomu bude přistupovat stejně.

Myslím si, že by stálo za to o tom vést dobrou debatu, jestli je dobré některá ustanovení Ústavy zpřesnit nebo jestli by ještě stálo za to tomu dát ještě ten čas a počkat, jak se k tomu postaví nový prezident.

Pomoc by měla být víc adresná

Názorově jste se označil za „spíše mírně pravý střed“. To by vaše spolupráce se současnou vládou mohla být tím pádem docela harmonická. Nebo je něco, co jí opravdu hodně vytýkáte?

Jsem rád, že máme tuto vládu, protože ji považuji za lepší než tu předchozí, což ale neznamená, že všechno, co vláda dělá, hodnotím bez jakékoli výhrady. Jsem přesvědčen, že s výjimkou toho, co se skloňuje nejčastěji a to je špatná komunikace, vláda dělá spoustu dobrých věcí. Zmínil jsem třeba reakci na ukrajinskou krizi, včetně uprchlické.

Druhá věc, kterou ta vláda zvládla nepochybně dobře, je předsednictví, ale i tady se projevuje ta chyba v komunikaci, že všechno, co dělá vláda dobře, nedokáže dobře prodat lidem u nás doma. I proto lidé vnímají víc ta negativa, mezi která řadím především to, že vláda nebyla schopna reagovat dostatečně rychle a dostatečně efektivně na počátky energetické krize.

Promarnila několik měsíců a nakonec přistoupila k pomoci plošné, která se do značné míry projevuje až dnes, kdy by měla být více adresná. Proč dávat pětitisícový příspěvek lidem, kteří by to bez něj unesli taky, když by bylo dobré pomoci těm, kterým ani těch pět tisíc nestačí.

Co si myslím, že je taky špatně a mělo se řešit mnohem pružněji, je větší efektivita v poskytování sociální pomoci, která je stále ještě hrozně byrokratická, nese s sebou spoustu překážek, kvůli kterým si lidé mnohdy o pomoc ani neřeknou. A pokud už si o ní řeknou, tak musí přinést tolik různých potvrzení a vyplnit tolik formulářů, že je to odradí.

Chodil byste na jednání vlády a na důležitá jednání parlamentu?

Je určitě dobře, že prezident tuto možnost má, ale bylo by asi nesmyslné, aby si prezident stanovil, že jednou za měsíc bude chodit na jednání vlády nebo na jednání Sněmovny nebo Senátu.

Mělo by to být vždy dáno důležitostí a urgencí projednávaného problému. Pokud bude projednáván zákon, který prezident považuje za opravdu mimořádně důležitý a má k tomu co říci, protože má

nějaké zásadní připomínky, pak by asi bylo dobře, aby se zúčastnil.

Jsem přesvědčen, že mám co nabídnout

Jak vidíte své šance, že uspějete a prezidentem se skutečně stanete? Vsadil byste si sám na sebe?

Nesázím z principu. Nesázel jsem nikdy, protože jsem kromě kupy hnoje na jednom zemědělském plesu asi před 40 lety nevyhrál nikdy nic. Šance jsou velice vyrovnané a jsem přesvědčen o tom, že mám co nabídnout. A že to, co nabízím, je vhodné pro tuto dobu, ve které jsme.

Pokud si to občané nakonec vyhodnotí jinak, tak je to samozřejmě demokracie a já se s tím smírím. Ale pokud mám hodnotit šance, tak je hodnotím reálně vysoko. Věřím, že postoupím do druhého kola a že i ve druhém kole mám vysokou šanci na úspěch.

Kdyby to nevyšlo, chtěl byste zůstat v politice?

Co můžu říci naprosto otevřeně a budu si za tím stát - rozhodně účast v této prezidentské kampani nevnímám jako dvířka k další politické kariéře. Takže určitě nebudu aspirovat na Senát, určitě nebudu zakládat žádnou politickou stranu, ale neříkám, že se nebudu jiným způsobem angažovat. Ale způsob si chci zvolit jako svobodný občan, který se zapojí podle toho, jak to bude považovat za důležité a účelné.

[Volební spot Petra Pavla](#) | (0:30) | video: Petr Pavel

Autor: [Josef Kopecký](#)

[Další články: Statisíce za focení i tiskovku. Středula stihl „vyčistit“ svůj volební účet](#)

Zobrazit více článků

Výsledky pro vaši obec

Témata: Andrej Babiš, Miloš Zeman, Petr Pavel, Prezidentské volby 2023, Danuše Nerudová, Česká republika, Pražský hrad, Josef Středula, Ukrajina, NATO